

Josar nr.

anulare act control-

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA Nr. 2078

Sedința publică din 21 iunie 2007

PREȘEDINTE
GREFIER

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect "anulare act control" formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în mun. Suceava, pârâtă fiind DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 18 iunie 2007, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință și când, instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de astăzi 21 iunie 2007.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față constată:

Prin acțiunea în contencios fiscal introdusă și înregistrată la Tribunalul Suceava - Secția comercială, contencios administrativ și fiscal sub nr. , reclamanta SC SRL cu sediul în Suceava, în contradictoriu cu Agenția Națională de Administrare Fiscală- Direcția Generală a Finanelor Publice Suceava a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se anuleze în parte decizia de impunere nr. din și raportul de inspecție fiscală nr. din , să se dispună suspendarea executării actului administrativ-fiscal până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei precum și cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii în contencios administrativ, reclamanta a arătat că prin raportul de inspecție-fiscală încheiat la s-a stabilit în sarcina sa obligația de a achita bugetului de stat următoarele sume: lei impozit pe profit suplimentar, lei dobânzi aferente, lei penalități de întârziere la plata impozitului pe profit, lei contribuție la Fondul de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, lei dobânzi, lei penalități de întârziere aferente, dar că actele administrative sunt nelegale deoarece potrivit dispozițiilor legale, sunt considerate deductibile cheltuielile efectuate în scopul utilizării de

venituri impozabile, cheltuielilor înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor. Cheltuielile care derivă din contracte de intermediere comercială, din operațiunile de vânzare indirectă, respectiv contractele de comision, mandat comercial, concesiune comercială, sunt cheltuieli aferente în scopul realizării de venituri impozabile și se încadrează în cheltuielile deductibile fiscal. Firmele străine care au acordat reclamantei dreptul de a exploata și de a dezvolta o afacere în domeniul produselor de încălțăminte, de a beneficia de un sistem de relații ce conțin marca și clientela și au asigurat desfacerea producției pe o piață externă determinată, redevența care se calculează în procente sau într-o cotă fixă în funcție de desfacerea realizată este o cheltuială deductibilă fiscal. Toate cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri și cheltuieli de transport și cazare în țară și în străinătate efectuate de către salariați și administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiu curent sunt cheltuieli deductibile fiscal.

A precizat reclamanta că nu sunt datorate sumele reținute în sarcina sa ca obligații de plată la Fondul de Solidaritate Socială din moment ce societatea și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de O.U.G. nr.102/1999.

Prin încheierea nr. din , rămasă irevocabilă prin Decizia nr. din a Curții de Apel Suceava- Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, s-a dispus suspendarea executării efectelor actelor administrative atacate în contencios administrativ.

Se impune să se facă precizarea că, ulterior promovării acțiunii în contencios fiscal, Ministerul Finanțelor Publice- Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava, prin decizia nr. din , a respins contestație formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr. din

Ulterior, reclamanta, la data de 01.11.2006 prin concluziile depuse la dosarul cauzei rămasă în pronunțare, a făcut precizări la acțiune prin care a solicitat și anularea Deciziei nr. lin dată de M.F.P.-D.G.F.P. a județului Suceava, anularea parțială a Deciziei de impunere nr. din și a raportului de inspecție fiscală în sensul menținerii acestora numai în limita sumei de lei noi.

Pârâta prin întâmpinare, pe cale de excepție a invocat excepția de inadmisibilitate a acțiunii în contencios fiscal deoarece reclamanta nu a efectuat procedura administrativă prevăzută de O.G. nr.92/2003. În ceea ce privește fondul cauzei, a solicitat respingerea acțiunii în contencios fiscal.

Tribunalul Suceava- secția comercială, contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. din , a admis acțiunea în contencios fiscal, a anulat în parte decizia de impunere nr. din și raportul de impunere fiscală nr. din , fiind menținute actele administrative în limita sumei de lei noi, reprezentând: lei noi impozit pe profit suplimentar, suma de lei dobânzi aferente, suma de

lei noi penalități de întârziere, suma de lei noi contribuție la
fondul de solidaritate socială, suma de lei noi penalități de întârziere și
suma de lei noi dobânzi aferente.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a avut în vedere raportul de
expertiză efectuat în cauză.

Împotriva sentinței a declarat recurs pârâta care a invocat drept
motiv de casare dispozițiile art.304 pct.5,6,7,9 Cod proc.civ. și a arătat că
instanța de fond nu s-a pronunțat asupra excepției inadmisibilității acțiunii, că
hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele de fapt și de drept care au format
convingerea instanței, astfel cum prevăd dispozițiile art.105 alin.2 Cod
proc.civ., că instanța de fond a acordat mai mult decât s-a cerut și că prima
instanță a pronunțat o hotărâre cu aplicarea greșită a legii.

Prin decizia nr., Curtea de Apel Suceava – Secția
comercială și de contencios administrativ și fiscal a admis recursul formulat de
pârâtă și a casat sentința nr. a Tribunalului Suceava cu
trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Tribunalului Suceava sub nr.

Analizând actele și lucrările dosarului, cât privește excepțiile
invocate de către pârâtă, instanța constată că acestea nu sunt date în cauză.

Astfel, reclamanta a atacat cu plângere administrativă decizia de
impunere nr. și raportul de inspecție fiscală nr.
..... înregistrată la sediul pârâtei sub nr.

Întrucât pârâta nu a soluționat reclamația administrativă în termenul
de 30 de zile prevăzut de art. 2 alin. 1 lit. g din Legea nr. 554/2004 a
contenciosului administrativ reclamanta a formulat contestație în instanță, în
temeiul art. 8 alin. 1 raportat la art. 7 alin. 4 din același act normativ.

Dispozițiile art. 175 din OG nr. 92/2003 – Codul de procedură
fiscală privind dreptul la contestația administrativă ca și art. 188 alin. 2 din
același act normativ privind posibilitatea de a contesta decizia dată în
soluționarea contestației fac trimitere la dispozițiile legii contenciosului
administrativ. În această situație, este normal ca dispozițiile speciale ale Codului
de procedură fiscală să se completeze cu dispozițiile Legii nr. 554/2004 a
contenciosului administrativ.

Dispozițiile art. 188 alin. 2 din Codul de procedură fiscală raportate
la dispozițiile art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 stabilesc că „persoana
vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un
act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea
prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit nici un
răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanța de
contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în
parte, a actului.”

- 4 -

Cum reclamanta a formulat contestație la organul emitent al actului administrativ fiscal dar nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de art. 4 alin. 4 din Legea nr. 554/2004, în mod corect, s-a adresat instanței de contencios administrativ, așa încât excepția inadmisibilității, invocată de către pârâtă, va fi respinsă.

Cât privește excepția prescripției dreptului de a formula acțiunea, instanța constată că în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 „cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data primirii răspunsului la plângerea prealabilă sau, după caz, data comunicării refuzului, considerat nejustificat, de soluționare a cererii;

b) data expirării termenului legal de soluționare a cererii, fără a depăși termenul prevăzut la alin. (2);

c) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.”

Rezultă că, în cauză, termenul de 6 luni de depunere a acțiunii în contencios administrativ curge de la data când a expirat termenul legal de soluționare a contestației, respectiv de la data de 16.10.2005 iar cererea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava la data de 05.12.2005, înăuntrul termenului de prescripție.

Având în vedere cele arătate, instanța va respinge excepția prescripției dreptului la acțiune invocată de către pârâtă.

Pe fondul cauzei, instanța constată că, contestația este întemeiată.

SC SRL Suceava a înregistrat pe cheltuieli (cont 622 și 628) suma de lei noi reprezentând contravaloare comisioane către companiile și

Pentru comisioanele respective unitatea are încheiate contracte cu companiile menționate mai sus.

Organele fiscale consideră că pentru comisionul achitat în sumă de lei noi societatea nu a dovedit cu documente justificative, realitatea prestării serviciului, facturile (invoice-urile), fiind acceptate la plată fără documentația de control corespunzătoare.

În același timp SC SRL Suceava are încheiate contracte cu clienții

Având în vedere faptul că societatea are încheiate contracte cu clienți externi din care rezultă contribuția unor firme intermediare, organele de control au considerat nejustificat, comisionul achitat în anii 2003- martie 2005 în sumă de lei noi, stabilind un impozit pe profit suplimentar de

lei noi, la care s-au calculat dobânzi în sumă de lei noi și penalități de lei noi.

În realitate SC SRL Suceava a încheiat contracte de comision și acte aditionale cu firmele și din în vederea asigurării desfacerii produsului finit (încălțăminte) în străinătate în schimbul unui comision stabilit de către contractanți.

Astfel în perioada 2003- martie 2005 SC SRL Suceava a achitat celor două firme comisioane în sumă de lei noi din care lei noi firmei și lei noi firmei

Urmare a cercetărilor efectuate de către firmele comisionare pe piața europeană a încălțămintei au găsit clienți pentru desfacerea produselor finite ale SC SRL Suceava, încheind contracte intermediare cu aceasta, astfel: firma a încheiat contracte de intermediere cu firmele cu sediul în -Italia la data de 01.01.2002 și cu firma Italia, cu sediul în Italia, iar firma a încheiat contract de intermediere cu fabrica de încălțăminte cu sediul în , nr.

Prin încheierea acestor contracte se dovedește prin acte justificative că suma de lei comisioane achitate este deductibilă, firmele respective prestând serviciile prevăzute în contracte.

După încheierea contractelor de intermediere între firmele comisionare și clienții societății producătoare, a încheiat contracte de livrare a produselor finite (încălțăminte) și asigurare de materie primă cu firmele Italia, - Italia, Italia.

Aceste contracte între furnizor și clienți au fost încheiate ca urmare a asigurării clienților și desfacerii mărfurilor de către firmele comisionare.

Contractele între furnizori și clienți erau necesare, întrucât se stabilesc condiții de producție și desfacere, astfel: condițiile de lucru, cantitatea zilnică sau lunară, modelele, articolele și prețul pe articol, felul și consumul material, condițiile de livrare (cantitatea, termene, mijloc de transport), condiții de recepție și altele.

Față de cele menționate mai sus rezultă că firmele și și-au îndeplinit clauzele contractuale care au o legătură directă cu activitatea efectivă prestată de contestatoare, ținând seama că asigurarea materiei SC SRL Suceava prime și desfacerea produselor finite fac parte integrantă din procesul de producție iar unitatea producătoare la sfârșitul fiecărui an (2002, 2003, 2004 și 2005) are înregistrat stoc 0 la produsele finite cont 345.

Astfel, suma reprezentând comisiunile plătite este deductibilă nefiind cazul să se stabilească impozit pe profit suplimentar de lei noi, cu dobânzi aferente de lei noi și penalități de lei noi.

Potrivit prevederilor Hotărârii nr. 543/1995 republicată privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice pentru perioada delegării și detașării în altă localitate, periodic, prin ordin al Ministrului Finanțelor se stabilesc indemnizațiile zilnice de delegare sau detașare.

Întrucât pentru cheltuielile de transport și cazare nu sunt stabilite limite pentru instituțiile publice, aceste cheltuieli sunt deductibile integral în cazul contribuabililor care realizează pierdere în exercițiul curent și/sau în anii precedenți.

În aceste condiții cheltuielile în sumă de lei noi sunt deductibile, nefiind cazul să se calculeze impozit pe profit suplimentar, precum și dobânzi și penalități de întârziere chiar dacă la 30.06.2004 și la 31.12.2004 societatea înregistrează pierderi.

Din expertizarea documentelor contabile și a bilanțelor de verificare din iulie- decembrie 2002, rezultă că SC SRL Suceava a înregistrat în evidența contabilă în anul 2002 suma de lei influențând astfel veniturile anului respectiv și nu ale anului 2003.

Prin actul de control încheiat, organele fiscale au stabilit ca obligație de plată datorată pentru perioada trim.III 2002-aprilie 2005 în sumă totală de lei noi la care s-au calculat dobânzi în sumă de lei noi și penalități în sumă de lei noi conform anexei nr. 6 din procesul verbal.

Potrivit prevederilor art. 42 din OUG nr. 102 din 29 iunie 1999, cu modificările aduse prin legea nr. 343 din 12 iulie 2004: „Agenții economici care au cel puțin 75 angajați, precum și autoritățile și instituțiile publice care au cel puțin 25 de funcții contractuale, au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, respectiv din numărul de funcții contractuale prevăzute în statul de funcții”.

În art. 43 din aceeași OUG prevede (1) „Agenții economici, autoritățile și instituțiile publice care nu respectă art. 42, alin.1 au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară, înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au încadrat persoane cu handicap”.

(2) Sunt exceptați de la plata obligațiilor prevăzute la alin.1 agenții economici, autoritățile și instituțiile publice, care fac dovada că au solicitat trimestrial la agențiile județene de ocupare a forței de muncă, respectiv a municipiului București, repartizarea de persoane cu handicap calificate în meseriile respective și că acestea nu au repartizat astfel de persoane în vederea angajării.

Din expertizarea documentelor a rezultat că în perioada verificată s-a constatat că SC SRL Suceava a avut 5 solicitări de la Agenția Județeană pentru ocuparea forței de muncă Suceava.

Organul de control a acordat scutire numai pentru perioada iulie-septembrie 2003, prin aceasta nu a fost respectat alineatul (2) la art. 43 din OUG nr. 102/1999 și a Legii nr. 343/2004, pentru modificarea și completarea OUG nr. 102/1999, iar organul fiscal a stabilit ilegal obligația de plată a sumei de lei noi.

Analizând anexa 6 din procesul verbal de verificare rezultă că organul de control la calculul sumei de plată nu a ținut seama de numărul de persoane cu handicap încadrate în luna respectivă, suma stabilindu-se prin înmulțirea salariului minim pe economie cu numărul de persoane cu handicap necesare a fi încadrate.

Unitatea are obligația de plată către bugetul de stat la fondul de solidaritate social, suma de lei noi, la care se adaugă dobânzi de lei noi și penalități de lei noi.

În concluzie, urmare a expertizei efectuate în cauză, SC SRL Suceava are de achitat către bugetul de stat următoarele sume: impozit pe profit suplimentar în sumă de lei noi cu dobânzi de lei noi și penalități de lei noi, precum și contribuția la fondul de protecție socială lei noi cu dobânzi de lei noi și penalități de lei noi.

Față de cele arătate, instanța va admite contestația, va anula decizia nr. emisă de intimată, va anula în parte decizia de impunere nr. și raportul de inspecție fiscală nr.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția inadmisibilității formulării acțiunii.

Respinge excepția prescripției dreptului la acțiune.

Admite contestația formulată de reclamanta SC

SRL cu sediul în mun. Suceava, str

jud. Suceava, pârâtă fiind DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA.

Anulează decizia nr. emisă de intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava.

Anulează în parte decizia de impunere nr. din și raportul de inspecție fiscală nr.

Mentine actele administrativ fiscale în limita sumei de lei constând în:

- impozit pe profit suplimentar ei;

- dobânzi aferente impozitului pe profit — lei;
- penalități de întârziere — lei;
- contribuție la fondul de solidaritate socială — lei;
- dobânzi aferente acestei contribuții — lei;
- penalități de întârziere — lei.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 21.06.2007.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Redact. VN
Dact. CA
Ex-4/03.09.2007

